

MUSEUMERVARINGEN

Een dagje Zuiderzeemuseum: de meningen gepeild

Jaarlijks komen er zo'n 250.000 bezoekers naar het Zuiderzeemuseum. Waarom komen ze naar ons museum? Wat vinden ze leuk en minder leuk aan het museum? De redactie van 'Het Peperhuis' ging op pad in het buitenmuseum en vroeg het ze.

Mevrouw Wieffering en mevrouw Peekema "Als je oma bent, mag je dit museum niet missen"

Op de dijk naar Hindeloopen komen we mevrouw Wieffering en mevrouw Peekema uit Weesp tegen. De beide dames zijn vriendinnen en hebben de achtenswaardige leeftijd van respectievelijk 75 en 84 jaar. "Binnenkort word ik 85 jaar", voegt mevrouw Peekema nog toe. "Ik ben hier al verschillende keren geweest", antwoordt mevrouw Wieffering op de vraag wat hen naar het Zuiderzeemuseum brengt. "Met mijn broer en zus en later met mijn kleinkinderen. Ik vind het een echte publiekstrekker. Het is ook leuk om kinderen te laten zien hoe het er vroeger aan toe ging. Alles was vroeger handwerk, nu hebben we wasmachines, stofzuigers etc." "Ik was hier nog nooit geweest", zegt mevrouw Peekema. "Mijn vriendin zei 'daar moet je echt eens naartoe'. Tja, en alleen ga je niet, dus nu zijn we hier met zijn tweeën. Ik vind het hier erg leuk. Je waant je echt terug in de tijd." "Voor mij is het ook nog steeds leuk hoor", zegt mevrouw Wieffering. "Je ziet elke keer weer wat nieuws. De huisjes zijn ook prachtig onderhouden. Ik zie hier dingen die mijn moeder nog gebruikte. De Sunlight zeep en een kloppertje waarmee afgewassen werd. De boekwinkel vond ik het leukst. Die ouderwetse boekjes van vroeger. Al die versjes, noem maar op. Die heb ik mijn kleinkinderen ook nog geleerd." "Ja, dat was echt enig!", zegt mevrouw Peekema. "We zijn ook in de kerk geweest. Daar zag je echt het verschil tussen de stoelen van de rijken en de armen. De rijken zaten daar op een rijtje en als je geen geld had, moest je in de banken gaan zitten." "Ja, want voor die stoelen moesten ze betalen", zegt mevrouw Wieffering. "De naam van die mensen staat er ook op. Oh, en die klederdrachten. Dat was ook leuk, die mensen vertellen gewoon van vroeger. Over de zuster die aan de tering was overleden en Marretje de buur-

vrouw. Het is net echt. Dat schooltje is trouwens ook schattig met al die inktpotjes." "Bij mij brengt dat allemaal herinneringen terug", zegt mevrouw Peekema. "Ik heb vroeger nog eens met mijn haar in zo'n inktpotje gezeten. Ik zie me nog zitten met mijn lange haar. Die knul die achter me zat, stopte het zo in de pot. Ach, ik heb gewoon genoten. Ik waande me echt weer in mijn jeugd omdat ik zoveel dingen van toen zie. Ik voel me weer piepjong. Voordat ik hierheen ging, kon ik me niet echt een beeld vormen van hoe het hier was, maar toen ik hier kwam vond ik het direct enig. Ik zei al meteen: 'wat vind ik het hier schattig'. Het begon ook direct goed, want de reis hiernaartoe was al heerlijk." "Met de boot, ja dat is gewoon leuk", zegt mevrouw Wieffering. Dat is zeker een pluspunt van het museum, vinden de beide dames. "Ik ben gek op bootjes en water", zegt mevrouw Wieffering. Mevrouw Peekema vindt het ook ontspannend. "Je vaart weg van de drukte." Het binnenmuseum hebben de dames niet bezocht. Dat redden ze niet meer. "Het zou me nu ook teveel geweest zijn", zegt mevrouw Peekema. "Maar we komen zeker nog een keer terug." Mevrouw Wieffering beaamt dat. "Sowieso vind ik dat, als je oma bent, je het Zuiderzeemuseum niet mag missen", besluit ze. "Het is een aanbeveling voor de kleinkinderen. Dus oma's, ga er maar gewoon met je kleinkinderen naartoe."

Familie Sneijders "Veel groter dan verwacht"

Op het bankje bij de veerboten spreken we de familie Sneijders uit Vught. Vader Pierre, moeder Klaske - beiden 34 jaar - en hun twee zoons van vijf en anderhalf zijn op familiebezoek in Friesland en besloten met de boot over te varen naar Noord-Holland. Hier wilden ze graag wat doen; 't werd het Zuiderzeemuseum. "We hadden niet gedacht dat het hier zo groot zou zijn. We zijn niet eens aan het binnenmuseum toegekomen."

Wel hebben ze het bezoek als 'leuk' ervaren. Vader Pierre: "Zelf vond ik het levende Urk gebeuren het mooiste plekje. Mijn zoon vond het Kindereiland erg leuk, alhoewel hij de enige was die op dat moment aan het programma deelnam." Zoonlief reageert daar onmiddellijk op en zegt: "Nou, dat vond ik juist lekker, want zo had ik alles voor mij alleen. Ik had al het speelgoed." Ook vond hij - op aangeven van zijn moeder - de mevrouw in de keuken die met haar aardappeltjes bezig was erg leuk. Op onze vraag of hij ook iets geproefd heeft, antwoordt vader: "Nee, want dat kon Bruintje niet trekken, ze had net haar familie verloren aan de toring." Moeder Klaske had weer een andere favoriete plek: het stadje binnenin rond de Stadsgracht. De spelletjes die je tijdens de zomervakantie overal kunt spelen, vond zij een leuke toevoegde waarde hebben.

Klachten of tips over en voor het museum hebben ze eigenlijk niet. Wel constateerden ze al rijdende met de buggy dat het niet altijd even gemakkelijk is om overal met wielletjes te komen. "Een buggy til je nog zo op, maar met een rolstoel is dat toch lastig. Zo kun je op veel plekken niet naar binnen kijken." Als we uitgepraat zijn, meert de veerboot aan en begint de familie Sneijders aan de boottocht terug naar Friesland.

Mariet en Peter

"Het is jammer dat het niet in één dag te doen is"

Op de veerboot zelf treffen we Mariet Kapitein en Peter Hauwert uit Castricum. Ze bezoeken het museum omdat Mariets oma vrijkaartjes had via de Floriade. "We hadden nog vakantie, dus we dachten, laten we ervan genieten", zegt Mariet. "We zijn hier allebei al een keer geweest, dus we wisten dat het interessant was. Er heerst hier gewoon een ontzettend aardige sfeer met die kleine straatjes en huisjes." "De schrijflus is heel leuk", zegt Peter. "Evenals de mensen die erbij horen, zoals op Urk en de barbie, die veel vertellen over vroeger. Dat is een pluspunt van het museum. Het is veel levendiger dan alleen maar huisjes bekijken. De oudhollandse spelletjes waren ook erg grappig. Natuurlijk hebben we ze even uitgeprobeerd." "Wat ik minder leuk vind aan het museum, is dat het niet in één dag te doen is", zegt Mariet. "Het was ook aardig druk. De huisjes zijn natuurlijk erg klein, dus er stonden soms rijen om naar binnen te komen. Op zich had er iets meer informatie op de huisjes mogen staan. Aan de andere kant ben je het lezen ook wel eens zat. Daarom zijn we ook niet meer naar het binnenmuseum geweest. Ons hoofd zat gewoon vol." "We hebben de individuele themaroute gevolgd tot de kerk, maar op een gegeven moment hadden we er geen zin meer in", zegt Peter. "Dat kwam ook een beetje omdat we geen aanknopingspunten meer konden vinden", vult Mariet aan.

"Een themaroute is ook niet echt nodig. Je wilt gewoon het hele museum bekijken en lekker slenteren. Dat hebben we ook gedaan. We zijn hier van 11.00 uur tot 16.00 uur geweest. Een tip voor het museum is nog om aan te geven hoe laat de bootjes vertrekken. Nu was het een beetje gokken. Misschien is het ook leuk om kleine cursussen te geven. Op Urk waren ze bijvoorbeeld bezig met het breien van netten. Dat zou ik wel een keer willen doen."

Familie Goedhart

"Het was alsof ik bij mijn opa binnenkwam"

De familie Goedhart uit Oud-Beijerland zit op de veerboot uit te puffen van het bezoek aan het buitenmuseum. "We zijn eerder al een keer met zijn drieën geweest", zegt moeder Leni. "Dat is al een tijd geleden, want onze oudste dochter was toen nog heel klein. Nu hebben we onze jongste dochter ook bij ons. We vinden het een erg leuk openluchtmuseum en we wilden vandaag een buitenactiviteit doen. Daarom kwamen we op het idee om hierheen te gaan. We zijn niet in het binnenmuseum geweest, maar dat heeft te maken met het feit dat we al vier uur hadden gewandeld en eigenlijk geen zin meer hadden." Dochter Femke (20) geeft aan dat zij vooral de huisjes mooi vindt. "Gezellig, zo'n dorpje, ik wil er wel wonen", zegt ze. "Ook de tuinen vond ik erg mooi. Ze zijn allemaal met elkaar verbonden." Voor vader Wim is het vooral een wereld van herkenning. "Je herkent veel van vroeger", zegt hij. "Geuren van rook, vis en het petroleumstel. Het was alsof ik bij mijn opa binnenkwam." Dochter Daphne komt hier voor de eerste keer, maar ook zij is zeer te spreken over het museum. "Ik vind het erg leuk, vooral die straatjes zijn zo gezellig en rommelig. En dan die oude spelletjes die je hier ziet. Sommige spelletjes doe ik nu nog. Dat hier mensen rondlopen in klederdracht en over vroeger vertellen, is natuurlijk helemaal leuk. Ik wil nog wel meer mensen in stijl hier zien rondlopen, bijvoorbeeld in het natuurgebied. Ook het boottochtje vind ik geweldig. Je hebt echt het gevoel dat je naar een eiland vaart. Als je bij de kassa de dijk op loopt, kijk je ineens over het IJsselmeer. Aan de andere kant ligt dan een heel andere wereld." ■